

Fátyol Zoltán

Bernben, újra

Megint az árkádok viaduktja
a Marktgasse és Münstergasse oldalain,
óraütéstől óraütésig, lomha vonulásban
az idő hullámai fölött, kapualjak metamorfózisa
az illatokban, vitrinek és üzletek a természetes házak
gyomrai felé vezetve végeláthatatlanul,
és kozmikus magányban öltöztetőbabák
hevernek-állnak néhol, mint mágikus őrzők
a bejáratoknál, igézve prostituálják a Testet,
esendően és elesetten, a Teremtés emblémájaként,
mert mégis mindmáig istenülni képes,
ha olykor földre lépve, vagy elemelkedve
az érintések felfelé szállnak misztériumában,
mint a teliholdak az Aare völgye fölött,
ha idejük jön.

Vigilia, 2025/2.